

אדם למקן מעשיו. שכש מגיעים יימיו להספלק מהעולם, הקדוש ברוך הוא תוקה עלייו ואומר, ונופש כי תחתא ושםעה קול אלה, וזהרי השבעתי אותה בשביעה של שמי שלא לשקר בי, והעדתי כבה פשירקה לעולם, והוא עד וודאי, מפמה פעים שהעדרתי בה לשלמר מצומת. لكن, הואיל והחדרם הוא עד, בשעה שישוב לפניהם הפלך - או ראה או ידע. או ראה אותו חטאים שעשה והתחבונן בהם. או ידע בברורו ההדרבר שעבר על מצוות רבונו. אם לווא יגיד - אם לא יודה עליהם לפניהם רבונו (מה כתוב) בשצא מאן העולם הזה, ונשא עוננו. וכשישיא עוננו, איך יפתחו לו פתח ואיך יעצמד לפני רבונו, ועל זה נפש כי תחתא בתוב.

נְפָשֶׁת כִּי תַחֲטָא. רַבִּי אָבָה
פְּמַחַת, (תהלים מד) כֹּל זֹאת בְּאַתָּנוּ
וְלֹא שְׁכַחְנוּךְ וְלֹא שְׁקַרְנוּ
בְּבִירִיתֶךָ. כֹּל זֹאת בְּאַתָּנוּ, הִיא
אָזְרִיךְ לְהִיוֹת כֹּל אֵלּוּ בָּאוּ עַלְינוּ!
אַלְאָלָא כֹּל הַדִּינִים שְׁלָמָעָלה בָּאוּ
עַלְינוּ. וְלֹא שְׁכַחְנוּךְ, וְלֹא שְׁכַחְנוּ
דְּכָרֵי תּוֹרַתְךָ. מִפְּאָן לְמִדְנוּ, כֹּל
מִי שְׁשׁוֹנָה דְּכָרֵי תּוֹרַה וְלֹא וּצְחָה
לְלֻעָסָק בָּה, כְּאֵלּוּ שְׁכַחְתָּ אֶת הַקָּדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא, שְׁהָרִי כָּל הַתּוֹרָה הִיא
שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא.

וְלֹא שָׁקַרْנוּ בְּבִרְיתֶךָ, שֶׁכְלָמִידָךְ
שֶׁמְשָׁקֵר בְּבִרְיתַ הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה
שְׁרִשְׁוֹמָה בּוּ, כְּאֹלוּ שֶׁמְשָׁקֵר
בְּבַשְׂמָוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם שְׁשָׁמוֹ
שֶׁל הַמֶּלֶךְ רְשׁוּם בָּאָדָם. וּמִקְרָא
אַחֲרֵי מוֹרָה לְכַתּוֹב הַזֶּה,
שְׁבַתּוֹב (שם) אֶם שְׁכַחַנוּ שֵׁם
אֱלֹהֵינוּ וּגְפֻרְשֵׁ פְּפִינוּ לְאָלָזָר. אֶם
שְׁכַחַנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ, כְּמוֹ שְׁנָאָמָר
וְלֹא שְׁכַחַנוּ (זְהִי הַתּוֹרָה שְׁהָיא שֵׁם
וְהַבְּלֵל דָּבָר אֶחָד. מִה הַשְּׁקֵר בָּאָן?
וְחוֹזֶת בָּזָה. שֶׁכְלָמִידָךְ מִשְׁׁוֹמֵר אֶת

עַלְמָא, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא תֹהֶא עַלְיהָ, וְאֹמֵר,
וְנִפְשֵׁב יִתְחַטֵּא וְשִׁמְעָה קֹול אֱלֹהָ, וְהָא אָוְמִינָא
לְהָ בְּאֹמַה דְשֵׁמִי דְלָא לְשִׁקְרָא בֵּי, וְאָסְהָדִית
בָּהּ כְּדֵבֶר נְחַתָּת לְעַלְמָא, וְהָא עַד וְדָאי, מִפְמָה
זְמִינָן דְאָסְהָדִית בָּהּ, לְנִטְרָא פְקוּדִ. בְגִין כֵּד
הַוְאִיל וּבְרַב נָשָׁה הוּא עַד, בְשֻׁעַתָּא דִיתְבוֹק קְמִינִ
מְלָכָא, אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע. אוֹ רָאָה, אִינּוֹן חֹבִין
דְעַבֶד וְאָסְתָּפֵל בָּהּ. אוֹ יָדָע בְבִירּוֹרָא דְמַלָּה
דְעַבֶר עַל פְקוּדָא דְמְאִירִיה, אָם לוֹא יָגִיד, אָם
לֹא יוֹדִי עַלְיִיחּוֹ קְמִינִ מְאִירִיה (פָה בְּתָנוֹ) כְּדֵי יְפּוֹק
מְהָאִי עַלְמָא, וְנִשְׁאָעֲנוֹנוֹ. וּכְדֵי יִשְׂאָעֲנוֹנוֹ, הַיָּאֵד
פְתַחְיָן לִיהְ פְתַחְא, וְהַיָּאֵךְ יְקּוּם קְמִינִ מְאִירִיה,
וְעַל דָא נִפְשֵׁב יִתְחַטֵּא כתיב.

גָּפֶשׁ כִּי תְחַטֵּא. (ויקרא ד) רַבִּי אָבָא פָּתָח, (טהילים
מר) כֹּל זֹאת בְּאַתָּנוּ וְלֹא שְׁכַחֲנוּ וְלֹא
שְׁקַרְנוּ בְּבִרְיתָךְ. כֹּל זֹאת בְּאַתָּנוּ, כֹּל אָלוּ בָּאוּ
עַלְינוּ מִיבָּעֵי לִיה. אַלְאָ כֹּל דִּינֵין דְּלֻעִילָא אָתוּ
עַלְנָא. וְלֹא שְׁכַחֲנוּ, וְלֹא אָנְשִׁינָא מִילּוּלִי
אָוּרִיָּתָה. מִפְּאָן אָוְלִיפְנָא, כֹּל מִאן דְּאָנְשִׁי
מְלִילִי אָוּרִיָּתָא, וְלֹא בעֵי לְמַלְעֵי בָּה, בְּאָלוּ
אָנְשִׁי לְקַוְדְּשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דְּהָא אָוּרִיָּתָא כָּלָה
שֶׁמְאָ דְּקוּדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא הוּא.

וְלֹא שָׁקַרְנוּ בְּבָרִיתֶךָ, דְּכָל מֵאַנְדֵּמֶשֶׁקֶר בֵּיהֶ
בְּהָאֵי אַת קְיֻמָּא קְדִישָׁא דְּרָשִׁים בֵּיהֶ
כָּאַלְוּ מִשְׁקָר בְּשָׁמָא דְּמַלְכָא, בְּגִין דְּשָׁמָא
דְּמַלְכָא אֲתָרְשִׁים בֵּיהֶ בְּכָר נָשׁ. וַיָּקֹרְא אֶחָרָא
אוֹדֵי בֵּיהֶ בְּהָאֵי קְרָא, דְּכַתִּיב, (זהלים מד) אֲם
שְׁבָחַנְנוּ שֵׁם אֱלֹהִינוּ וּנְפָרוֹשׁ בְּפִינּוּ לְאַל זֶר.
אֲם שְׁבָחַנְנוּ שֵׁם אֱלֹהִינוּ, כַּמָּה דָאַת אָמֵר וְלֹא
שְׁבָחַנְוֶךָ (וְזֶה הוּא אָנוֹתְרָא רְאֵינוּ שֵׁם אֱלֹהִינוּ). וּנְפָרוֹשׁ
בְּפִינּוּ לְאַל זֶר, כַּמָּה דָאַת אָמֵר, וְלֹא שָׁקַרְנוּ